

S mnohými poverami sa stretávame pri porode.

Už keď žena chodí v požehnanom stave, musí dávať pozor, aby sa na niečo nezahľadela, lebo veria, že by to malo účinok na dieťa. Tiež keď príde niekde do domu a vidí tam jedlo, musia jej z neho dať, inak vraj jej dieťa odíde.

Ľudia veria, že tá žena, ktorá má v požehnanom stave modré rty, nosí v sebe čierneho táka a ktoré pri porode zomre. Keď sa dieťa narodí vyletí aj čierny vták, ktorý sa aj hneď vráti a odkusne žene srdco. Keď je ale porodná babička šikovná a chytro zatká oblok (pohlav. ústroj), vták nemôže vleteť a vtedy ho musia zabiť. Keď vtáka zabili žena nezomre. Počas tehotenstva môže žena vtáka zničiť, keď stále je mak.

Keď sa dieťa narodí neživé, pália handry, kladú mu pod nos, aby sa prebralo, tiež ho kladú do studenej vody. Keď žena pri porode krváca, viažu jej ruky aj nohy pravieslami materných konôp.

Také dieťa, ktoré sa narodí so zubami, vraj bude veštec, keď to do 7 rokov neprežradia. To samé, keď sa narodí v čapci a v košielke.

Keď zaviažu pupečnú šnору dieťaťu a keď od pupka odpadne, to majú odložiť a keď je dieťa 7 ročné samo ju rozvažé, také dieťa sa stane múdre, lebo vtedy sa mu v hlave všetko rozuzlí.

Do postele, do slamy položnici kladú nôž, aby bosorka neprečarala dieťa. Kladú dieťa pod riečicu a s ňou pod stôl a k nemu kladú rôzne predmety, na príklad sekeru, dláto, knihu, pero atď., aby bolo dieťa v niečom vynikajúce.

Do krstu neslobodno nechať dieťa samé, lebo vraj ho bosorka prečará. Keď malé dieťa dostane srdečný záchvat, roztrhajú na ňom košielku a zanesú na krížne cesty, kde ju zavesia na ker.

(v pôvodnom znení)